

คำวินิจฉัยที่ ๙/๒๕๒๙

เรื่อง คื่นของกลางตามพระราชบัญญัติป่าไม้

กฎหมาย ระเบียบ พ.ร.บ. ป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๖๔ ทวิ

พ.ร.บ. ป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๖

ของกลางในคดีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ที่ศาลมิได้
พิพากษาให้ริบ เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะต้องร้องขอรับคืนภายในกำหนดหก
เดือนนับแต่วันทราบ หรือถือว่าได้ทราบคำพิพากษาถึงที่สุด มิฉะนั้นของกลาง
ย่อมตกเป็นของกรมป่าไม้

ข้อเท็จจริงและปัญหา เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการร่วมฯ จังหวัดแพร่ได้ทำการตรวจ
ยึดและจับกุมตัวนายสินขพ พร้อมไม้สักแปรรูป และรถยนต์ปิคอัพหมายเลขทะเบียน
ชร-น ๕๕๔๒ จำนวน ๑ คัน ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี ผลคดีถึงที่สุดแล้ว
โดยศาลจังหวัดแพร่พิพากษาเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๒๗ ให้จำคุก ๑ ปี ปรับ
๖,๐๐๐.- บาท โทษจำคุกรอการลงโทษ ๑ ปี ไม้ของกลาง ส่วนรถยนต์
ของกลางปรากฏตามพยานหลักฐานการสอบสวนเป็นของบุคคลอื่นซึ่งไม่มีส่วนรู้เห็น
ในการกระทำผิดในคดีนี้ พนักงานอัยการมีความเห็นควรคืนให้เจ้าของโดยให้พนักงาน
สอบสวนจัดการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๘๕ วรรคท้าย
รถยนต์ของกลางได้เก็บรักษาไว้ที่สำนักงานป่าไม้เขตแพร่ สำนักงานป่าไม้เขตแพร่
ได้รับคำร้องของทางหุ้นส่วน อ. ซึ่งนำหลักฐานมาขอรับรถยนต์ของกลางคืน สำนักงาน
ป่าไม้เขตแพร่ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นับตั้งแต่ศาลจังหวัดแพร่พิพากษาเมื่อวันที่ ๑๘
กันยายน ๒๕๒๗ จนถึงปัจจุบันกว่าหนึ่งปีแล้ว จึงคื่นของกลางให้ไม่ได้ตามพระราช
บัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๔ ทวิวรรคสอง กรมป่าไม้ได้พิจารณา
แล้วเห็นว่า น่าจะคืนรถยนต์ของกลางให้แก่เจ้าของไม่ได้ตามความเห็นของป่าไม้
เขตแพร่ เพราะผู้ร้องขอรับคืนเมื่อพ้นกำหนดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ มาตรา ๖๔
ทวิ วรรคสองแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๒๖ กรมป่าไม้จึงหารือว่าจะถูกต้องเพียงใดหรือไม่ ถ้าจะกินเจ้าของจะกระทำ
ได้หรือไม่ อาศัยหลักเกณฑ์อย่างไรและหากมีข้อแนะนำประการใด ขอให้แจ้ง
แนวทางปฏิบัติด้วย

คำวินิจฉัย คดีนี้พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องจำเลยต่อศาล และศาลจังหวัดแพร่ได้
พิพากษาลงโทษจำเลย ส่วนรายนต์ของกลางที่ปรากฏพยานหลักฐานว่าเป็นของ
บุคคลอื่น ไม่มีส่วนรู้เห็นในการกระทำผิด พนักงานอัยการมิได้ขอริบ ศาลจังหวัดแพร่
จึงไม่พิพากษาให้ริบ เป็นกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะต้องร้องขอรับคืนภายใน
กำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบ หรือถือว่าได้ทราบวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด มิฉะนั้น
ของกลางย่อมตกเป็นของกรมป่าไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา
๖๔ ทวิ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘